

Život sa antropozofijom i prava pozitivnost

Jedno kritično iskustvo i njegovo savladavanje

Svako, ko se više godina ozbiljno bavi antropozofijom, pre ili kasnije će imati iskustvo, koje bi se moglo opisati kao sledeće: On će osetiti potrebu, da u svoj odnos prema antropozofiji unese nešto Novo. U ovom osećaju se ne radi o tome, da se jednostavno ponovo studira neki novi ciklus predavanja, već o tome, da se u odnosu prema antropozofiji razvije novi kvalitet, novi stepen ozbiljnosti. To kod nekih ljudi vodi do krize; oni se osećaju kao da stoje pred nekim tamnim zidom, smatraju da se kroz to ne može proći i odustaju od daljeg proučavanja duhovne nauke.

Ovaj zid stvarno postoji. To je prag duhovnog sveta. On se može prekoračiti samo, ako se stupi na put vežbanja; na tački, gde se pojavi navedeno iskustvo, možda prvi put; ili pak sa novom odlukom, da se dalje ide ovim putem sa novom snagom i novom hrabrošću.

Većina čitalaca poznaje šest osobina, koje se takođe označavaju kao „šest sporednih vežbi“; to znači vežbe pored stvarnih meditacija, koje je na mnogim mestima dao Štajner. One se sastoje u: Kontroli mišljenja, kontroli delanja, trpeljivosti (toleranciji), nepristrasnosti, poverenju u okolinu (karakterisana takođe kao pozitivnost) i u unutrašnjoj ravnoteži. To su oznake, koje Rudolf Štajner i. o. primenjuje u spisima Kako se postižu saznanja viših svetova? (GA 10) i Stepeni višeg saznanja (GA 12). Konsekventno i ponovljeno obrazovati ove osobine, je već prilično sigurno sredstvo za savladavanje pomenutog kritičnog iskustva. One se preporučuju takođe svakome, ko uporedo još ne radi i stvarne meditacije.

Ako se ne ovlada pomenutom krizom, tada preti to, da antropozofska „znanje“ postane intelektualistički površno. Duhovna nauka ili antropozofija je jedno živo biće. Zbog toga se sa njom mora živeti. Duša to ne može, dokle god joj se ona baca kao „hrana“ samo hladnom intelektu.

Pozitivnost i vrednost života

Poseban značaj dobija vežba pozitivnosti s obzirom na katastrofalno stanje u svetu, koje proizvodi neizmernu patnju. Ova vežba je jedna vežba koja jača Ja. Misaono (misleće) Ja čoveka je prosuđivač vrednosti života, koja danas izgleda da je toliko potisnuta, ako ne i anulirana. Ipak kako Ja određuje vrednost života? Kroz deljenje. U imeniocu, koji se nalazi ispod crte, mogu se nalaziti mnogi loši doživljaji. Dokle god se u brojiocu nalazi i samo jedna jedina pozitivna životna vrednost – svakog sata, svakog dana, svake godine itd. – vrednost života nikada ne može biti nula. Nijednog sata, nijednog dana, nijedne godine, ni u jednom životu. Ta individualnost deli. Postajemo li mi stvarne individualnosti, tako nam se život čini kao vredan življenja u svim okolnostima.

Izvornik: „Leben mit der Anthroposophie und wahre Positivität“, Thomas Meyer, Der Europäer, Februar 2016 Editorial, News

Thomas Meyer

Preveo S. N.

